

Naděje Redoranů

napsal Turiul Nirith

edno z mála magických umění, které si Psijikové z Artarea nechali pro sebe a které tedy není součástí běžných kouzel a škol cechu mágů, jsou věštecké schopnosti. I přesto, nebo možná právě proto, se všemožné věštby a proroctví v Tamrielu vyskytují v hojném počtu. Některé jsou významné, jiné naprosto nesmyslné, a další tak nejasné, že jejich platnost nelze ověřit. A pak jsou tu další, pečlivě udržované v tajnosti, od proroctví Dro'Jizada z Elsweyru a Nerevarina v Morrowindu až po samotné Staré svitky.

Nordská šlechta tradičně nechává svým dětem vykládat znamení. Obecně takové výklady bývají špatně srozumitelné. Jeden z mých přátel mi například řekl, že jeho rodičům bylo řečeno, že jejich dceru zachrání had, a tak ji při zvláštním obřadu dali jméno Hadoblízká. A onu mladou dámu, Eriu Valkoru Hadoblízkou, skutečně o mnoho let později zachránil had, když nájemný vrah, plížící se za ní, šlápl na danswyrmskou zmijsi.

Občas se zdá, že jsou znamení úmyslně zavádějící, jako by je Boethia vytvořil jako pasti. Vzpomínám si zvláště na jedno. Před mnoha, mnoha lety se v domě Redoranů narodil chlapec. Porod byl velmi obtížný a v jeho závěru matka blouznila a nebyla daleka smrti. Zatímco její syn do světa přicházel a ona z něj odcházela, propěvovala si:

Štěstí se dnes usmálo, zanechalo chmur,
mé dítě bude mocné svou myslí i paží,
přinese naději domu Redoranů.
Nemoc ni jed netkne jeho hradů,
čepel či kouzlo, ať vrah se klidně snaží,
jeho krev nikdy neukápně shůr.

Chlapec, jménem Andas, byl vskutku neobyčejný. Nikdy nebyl nemocný a za celé dětství neutrpěl ani škrábnutí. Také byl značně inteligentní a silný, což spolu s jeho nezranitelností mnohé přimělo, aby mu, v souladu s věštbou jeho matky, říkali Naděje Redoranů. Jenže každý, koho nazývají Naděje Redoranů, se dříve či později začne chovat ne právě příjemným způsobem. Takže netrvalo dlouho a měl hromadu nepřátel.

Jeho největším nepřítelem byl bratranec Athyn, který z jeho rukou zažil hodně trápení. To hlavní, co mu však zazlival, bylo to, že Athyna na Andasovo naléhání poslali do Rihadu dokončit vzdělání. Athyn se z Hammerfellu vrátil až na pohřeb svého otce, který byl jedním z členů rady domu. Athyn byl dost starý, aby po něm křeslo v radě převzal, jenže Andas se o něj ucházel také a tvrdil, že jeho bratranec byl příliš dlouho v cizině a nerozumí politice tak jako on. Většina příslušníků domu s Andasem souhlasila, chtěla totiž vidět rychlý vzestup Naděje Redoranů.

Athyn uplatnil své právo o křeslo se s bratrancem utkat. Nikdo samozřejmě nepředpokládal, že má šanci zvítězit, přesto byl na následující ráno boj naplánován. Andas tu noc navštívil nevěstinec a pak povečeřel a popil s rádci, přesvědčen, že své místo v radě má jisté a že dům Redoranů čeká nový vzestup. Athyn odešel do svého hradu se svými přáteli, Andasovými nepřáteli, a sluhy, které si přivedl z Hammerfellu.

Athyn a jeho přátelé zasmušile rozebírali nadcházející souboj, když do síně přišla jedna z jeho starých mistryň, válečnice zvaná Shardie. Za všechny ty roky v Hammerfellu začala být na svého studenta hrdá, dost na to, aby ho doprovázela přes půl císařství do jeho rodné země. Nyní se přátel zeptala, proč tak málo důvěřují v jeho šanci v zítřejší bitvě. A oni jí vysvětlili, jakému nezvyklému požehnání se Andas těší a jakou budoucnost mu matka vyvěštila.

Jestli ho nelze zranit nemocí, jedem ani magií a nelze ani prolít jeho krev, jakou mám šanci ho porazit? zvolal Athyn.

Copak si nepamatuješ nic z toho, co jsem tě učila? odpověděla Shardie. "Copak tě nenapadá žádná zbraň, která dokáže zabít bez prolítí krve? Máš ve výzbroji jen samé meče, kopí a šípy?"

Athyn si rychle uvědomil, o jaké zbraní Shardie mluví, ale připadlo mu to absurdní. Nejenom absurdní, ale také ubohé a primitivní. Přesto to byla jediná šance, která mu zbývala. Celou noc ho pak Shardie cvičila v dovednostech a technikách, předváděla mu různé pohyby a postoje, které vymysleli její lidé v Albion-Gora; protiútoky, finty a krytí pocházející z Yokudy; klasický i obouručný úchop té nejstarší zbraně v historii.

Ráno se bratřenci postavili proti sobě k boji. Nikdy nepůsobily šance dvou bojovníků méně vyrovnaně než právě tehdy. Andasovi na uvítanou zaznělo provolávání slávy, protože nejenom, že byl jako Naděje Redoranů velice oblíbený, ale protože jeho vítězství bylo předem jasné, každý se mu chtěl zalíbit. Jeho třpytivá zbroj a čepel vzbuzovaly obdiv a bázeň. Naproti tomu když přišel Athyn, lidé jen udiveně zalapali po dechu a ze slušnosti neochotně zatleskali. Přišel totiž oblečen a vyzbrojen jako barbar.

Jak mu doporučila Shardie, nechal Athyn Andase zaútočit prvního. Naděje Redoranů chtěla boj skončit a co nejrychleji získat postavení, které si zasloužila. Čepel v Andasových silných rukách sekla přes Athynovu hrud', ale jenom ho škrábla. Než Andas stačil provést zpětný sek, odrazil Athyn jeho meč svojí zbraní. Když v zápětí zaútočil a Andase zranil, byla Naděje Redoranů tak překvapena prvním zraněním v životě, že upustila meč.

Čím méně bude řečeno o zbytku bitvy, tím lépe. Stačí snad jen napsat, že Athyn, ozbrojen obyčejným kyjem, umlátí Andase k smrti bez prolití jediné kapky krve.

Athyn poté převzal místo svého otce jako radní, a prohlásil, že znamením naděje je Athyn, ne Andas. Konec konců, Andas nezkoušel převzít křeslo radního od svého bratrance Athyna, jelikož na to sám ani nebyl příliš ambiciózní. Myslím, že svým způsobem i toto může být argumentace.

Skyrim.4fan.cz